

09. maj 2017

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at undersøge fordele og ulemper ved kun at tilbyde undervisning på modersmålet for yngstetrinnet i folkeskolen. De to modersmål dansk og grønlandsk skal udgøre fokus for undersøgelsen, der skal fremlægges for Inatsisartut inden FM2018.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Siumut skal hermed komme med følgende bemærkninger til medlem af Inatsisartut fra Inuit Ataqatigiit, Peter Olsens forslag til Inatsisartutbeslutning.

Folkeskolen er stedet hvor generationers viden bliver reproduceret. Folkeskolen er centralt placeret for enhver idet, at de børn vi har i folkeskolen, er dem som skal sikre, at samfundet fortsat er på rette spor, og samtidig skal løfte samfundet og overtage det efter os.

Vi er et land, der på det historiske plan, har måttet gennemgå nogle transitioner, som ikke ligefrem har været lette, at komme igennem og det har forrettet skader på adskillige generationer, som er ramt af disse fænomener. De folkeslag der internationalt kalder sig selv for moderne I-lande, har været igennem flere hundreder års udvikling, hvor vi på ganske kort tid er sprunget ind i atomalderen og har måttet gennemleve den samme udvikling på forceret tid, og på derfor nærmest har måttet optræde som forsøgskaniner. Vi kunne nøjes med at kigge på dette ene fænomen og derigennem med foretage en status, der konkluderer, at vi ejer en uformidabel tilpasningsevne.

Når talen kommer ind på folkeskolen og de ting vi måske ikke har været særlig heldige med, så vil jeg inden jeg begynder, lige huske på, at når først debatten er skudt i gang omkring de ting som vi kunne have gjort bedre, og det som slet ikke lykkedes, eller for den sags skyld kommer ind på det som faktisk lykkedes, så vil det være særdeles vigtigt her i debatten, at huske hvilke værktøjer vi brugte da tingene lykkedes for os, og hvad vi eksakt gjorde for at opnå de forskellige mål, for det er her vi måske kan risikere, at tabe vore kræfter på gulvet og i stedet miste kræfterne.

Forslagsstilleren ønsker, at man undersøger fordele og ulemper ved kun at tilbyde undervisning på modersmålet for yngstetrinnet i folkeskolen, hvilket vi anser for interessant, og selvom vi i en sådan undersøgelse ikke kun kan nøjes med, at tage udgangspunkt i os selv, så er der heldigvis videnskabelige arbejder fra andre lande, som kan bruges som værktøj, ligesom vi fra Siumut mener, at det kun er naturligt, at man altid leder efter bedre alternativer.

Når nu vi har sagt disse ting, vil vi gerne lige huske på, at Naalakkersuisut har foranlediget, at man via en nedsat arbejdsgruppe lige nu undersøger hvordan sprogundervisningen i det hele taget foregår. Arbejdsgruppen der har sprogekspertter som medlemmer af gruppen, er nu i gang med deres arbejde, og det vil derfor være på sin plads, at man ikke iværksætter opgaver, der allerede kører, hvorfor vi anbefaler, at man lige venter på arbejdsgruppens redegørelse før man foretager sig yderligere.

Dette til trods synes vi dog, at det er et interessant forslag, også fordi man vil få et alternativt indblik i hvordan andre metoder kan benyttes, for eksempel vil det være rart, at få vurderet om de trintest, som bliver foretaget på alle folkeskoler nu også er i orden, eller om man muligvis kan gøre det på en anden måde.

Hertil hører absolut, ikke at skulle forglemme, at det boglige, kroppen og bevægelse, finmotorik m.m., altsammen skal udvikles, fordi alle elementer samlet set er medvirkende til, at give bedre resultater og derfor skal prioriteres lige højt; idræt, håndarbejde og bogligt arbejde kan fordeles meget bedre end i dag og fremme bedre og flere vinderfølelser hos den enkelte elev.

Siumut er af den holdning, at børn skal have lov at være børn, samtidig skal vi have tillid til, at lærerne udfra de bestående læringsmål skal have lov, at foretage deres undervisning, men ikke forstået således, at vi skal til at niveaudele børnene allerede fra de er helt små til gode og ikke gode børn - alene udfra deres boglige kundskaber. Børnenes læring skal foregå i et undervisningsmiljø, der tager højde for, at deres udvikling foregår i forskelligt tempo idet, at det er barnet, der er i centrum og at det er herudfra undervisningen skal tilrettelægges.

Folkeskolen er et samfundsanliggende, og som sådan har vi alle pligt til, at interessere os for den, ligesom vi alle bør deltage i udviklingen af folkeskolen ud fra ønsket om, at der til stadighed skal ske forbedringer.

Da enhver undersøgelse bør have de bedste redskaber i hænde for, at skabe de bedste resultater, så vil vi fra Siumut med disse bemærkninger indstille, at dette forslag inden andenbehandling videresendes til Udvalget for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke.

Vivian Motzfeldt - Siumut